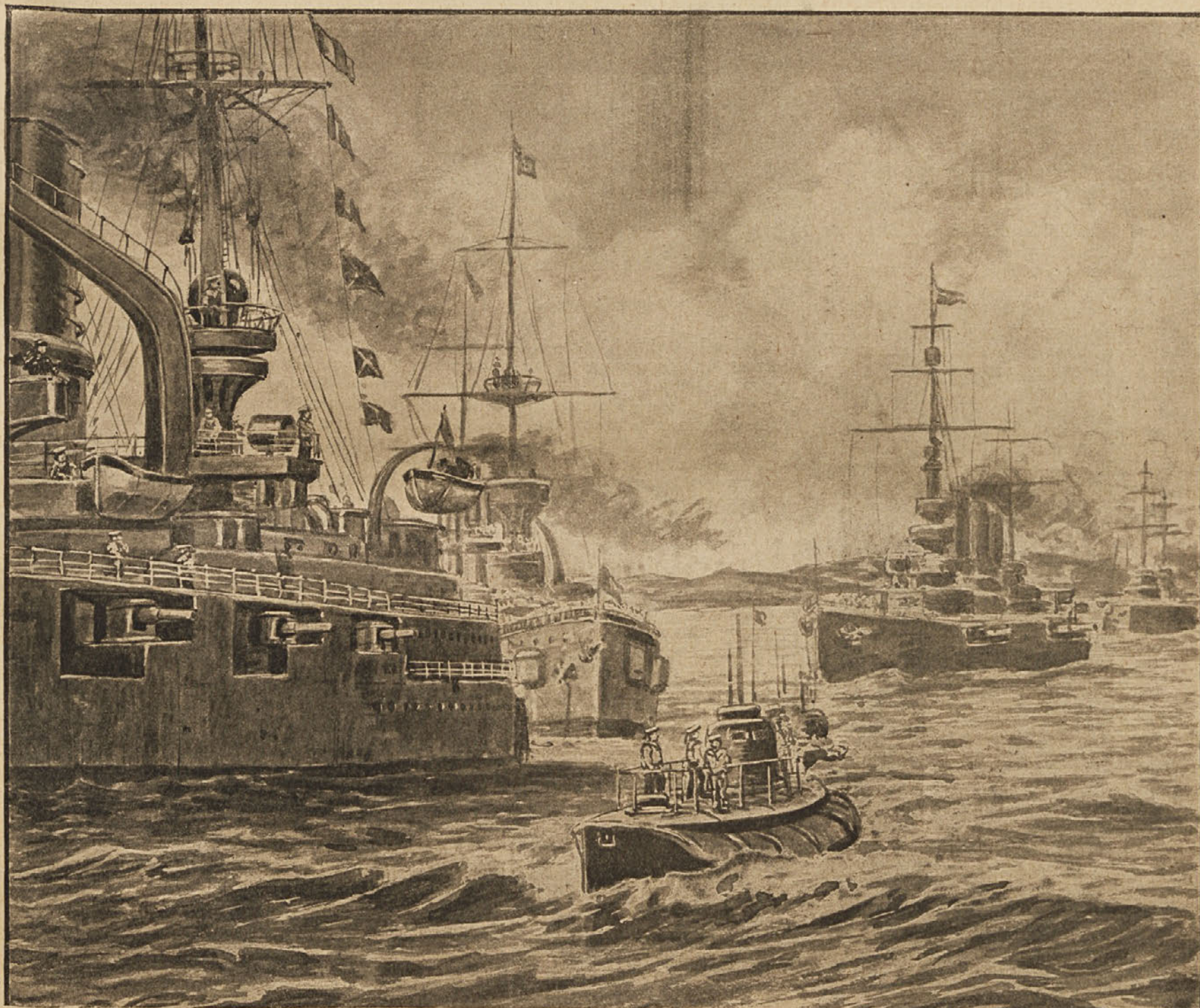

V Ljubljani, v četrtek, dne 1. maja 1913.

Naročnina za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.— za Nemčijo: " 3.— " 6.— " 12.— ost. inozemstvo: " fr. 3.50 " fr. 7.— " fr. 14.—		Uredništvo in upravništvo: Frančiškanska ulica šte. 10. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 20 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.
Leto III.	Posamezna številka 20 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake in vojake 6 kron.	Štev. 18.
Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za l. 1914. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.				

K zavzetju Skadra po Črnogorcih: Mednarodno brodovje ob črnogorski obali, ki bo izkrcalo čete, da prežene Črnogorce iz Skadra.

DR. VELIMIR DEZELIČ:

V službi kalifa.

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji. Z dovoljenjem pisateljevim prevel Starogorski.

— Imaš prav! Tudi on pomeni celo bogastvo. Wadha el Ameri ga drago odkupi, a kar je glavno, ne bo si upal ničesar storiti zoper nas, da ne usmrtime njegovega ljubčka.

— Ali je res, da ga tako ljubi?

— Pravijo, da je njegov rojak iz njegove rojstne dežele in da je sin velike in znamenite rodbine. Kdo ve, morda je sin samega hrvatskega kralja. Resnica je, da ga Wadha el Ameri zelo ceni in ga je, dokler je bil na njegovem dvoru, obsipal s častmi.

— Odkod veš to?

— Zakaj me sprašuješ, ko veš, da imam zveze z Alkazarjem — odvrne Galib suho.

Nato naravna svetilko, da je padala svetloba po hodniku. Ničesar ni mogel zapaziti, razun, da je peljal hodnik daleč in da ni bilo videti konca.

— Ne smeva trčiti časa, da naju kje ne zasačijo sovražniki. Kaj bi to pomenilo, veš dobro.

Pritisnil je zopet na prejšnje mesto, kakor v začetku in vrata tajnega hodnika se zaprejo sama od sebe.

Takoj nato se napotita v ječo. Brez vsake zapreke odpreta ječo. S početka ne opazita ničesar.

— Če ni morda pobegnil?

— Saj ni duh, da bi všel skozi ključavnico — odvrne Galib.

Sla sta naprej in prišla v drug prostor, kjer sta zapazila človeka, prepadenega in vkovanega v verige.

— To je on — reče Galib.

— Tri sto gromov — odvrne drugi in se sklone nad jetnikom — ta ni več živ.

In v resnici. Strezinja je izgubil dokaj krvi in prebil strašne muke. Strah za Fatimo, obup, ker se je pod Wadho el Amerijem tako onečastil, ker ni takoj izvršil njegovega naloga, vse to je delovalo na njegovo telo, da je bilo povsem zlomljeno in prepadeno in da je bil neprestano, kakor v nezavesti. Galib ga prime za rame in ga čvrsto potrese. A Strezinja ga je gledal s široko odprtimi, izbuljenimi in steklenimi očmi, in ni dal nobenega znaka, da ga razume.

— Tri sto zlodejev — vzklikne Galib — ako sedaj ne pomoreš ti, jaz s svojo zvičajnostjo, o kateri si prej toliko govoril, ne opravi ničesar. To je pravi mrtvec. Z živimi se grem boriti, a z mrtvimi ne. Ako ne moreš vlti v to truplo življenja, tedaj je najbolje, da ga pustiva tu, naj segnije. Mrličev ne bova vlačila seboj.

Med tem je Galibov tovariš pokleknil kraj Strezinje in jel poslušati, če mu še bije srce. Tudi drugače ga je preiskoval. Ko je bil gotov, dvigne glavo in reče:

— Srce bije slabo, a vendar še bije. Ako ostane v tem okuženem zraku je brezdvomno za dve, tri ure mrtev. A povem ti, da ga vzbudim in mu pomorem, da bo že lahko jutri bil z burdovanom po tvoji glavi. Prišla sva ravno o pravem času, da rešiva to dragoceno življenje, saj je dragoceno, kaj?

— In še kako! Ali ga nečeš kar tukaj vzbuditi iz nezavesti? Ali nimaš seboj nobenih sokov in zdravil? Vedno si jih nosil seboj.

— Imam zdravilo, da se vzbudi takoj, če mu ga pomolim pod nos. Njegove nosnice bi se zganile, lice pordečilo in oči zaiskrile, ko bi zagledale tvoj spačen obraz

in izustil bi gotovo grdo kletev. Pri prič ga lahko oživim.

— In zakaj še potem odlašaj — vzklikne Galib.

— Ker je preslab, da bi šel sam iz ječe.

— Jaz ga ponesem. Lažje je nesti živega človeka nego mrliča.

— A še je en vzrok?

— Kak?

— Zelo važen.

— Govori.

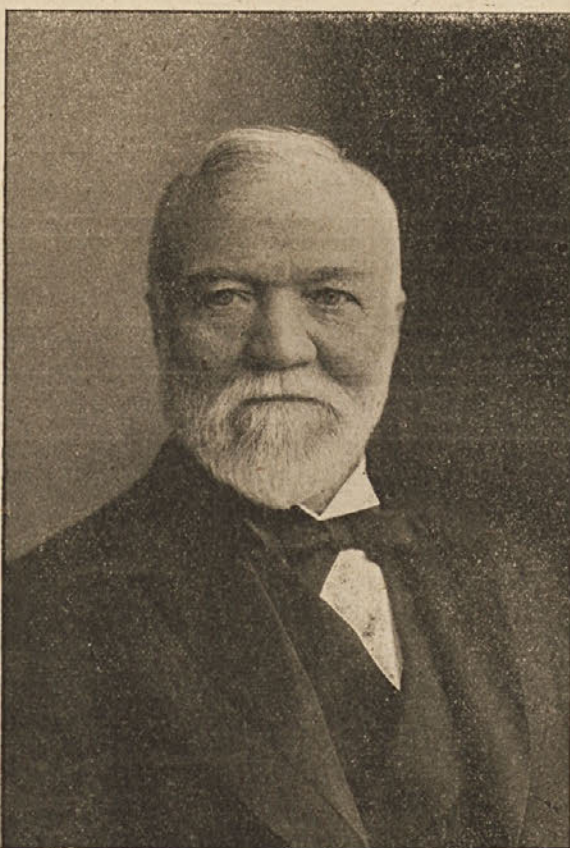
— Ta vzrok je tako važen, da ne želim, da oživi.

— In ta je?

— Spoznal bi me.

— Odkod te pa pozna?

— Bil je nekaj časa učenec mojih tajnih znanosti. To se pravi, hotel je vsaj postati, a ni imel vztrajnosti. Morda bi prišel

Andrew Carnegie.

k meni celo večkrat, ako bi mu Wadha el Ameri ne dal onega, zanj tako usodnega naloga, ki ga je privedel v to bedno ječo. In gotovo si me je dobro zapomnil. Za me bi bilo to zelo usodno, ako pride nekoga lepega dne k Wadhu el Ameriju in mu pove, da se žid ne bavi samo z astrologijo in mističnimi tajnostmi Kabale, nego tudi s politiko.

— Z eno besedo, ti se bojiš — ga prekine Galib.

— Zakaj bi ti to tajil — se nasmehne žid.

— Toraj ne preostaje drugzega, kakor da odneseva Strezinjo v tajni hodnik. Kaj storiva potem z njim, to se pa pogovoriva.

Galib je prepilil okove z orožjem, ki ga je prinesel seboj, ter se je izkazal pri tem zelo spretnega. Vendar je poteklo dokaj časa, predno so padli okovi z nog in rok Strezinje.

— Hvala Alahu — reče Galib, brisaje si znoj s čela. — Gotovo je!

— A sedaj ga odneseva odtod — reče žid. — A slab sem in ti ne morem pomagati pri tem.

Ne zmeneč se za te besede, vzame Galib polmrtvega Strezinjo in ga odnese, kakor vrečo iz smrdljive ječe. Nekaj trenutkov zatem izgineta oba s plenom v temnem, skrivnem hodniku.

XIX.

Mrk in zamišljen je sedel Wadha el Ameri na svojem divanu.

Po glavi so se mu vrtili vsi dogodljaji njegovega življenja, veseli in neveseli in vzdihnil je globoko.

Hešam, ta slaboten, najnesrečnejši kalif, katerega je rešil lahko samo na način, da ga je zaprl v ječo, še vedno sedi v njej. Wadha se je vedno spominjal bednega kalifa z nekim preziranjem, ker se mu je zdel vtešena slabost in mevžavost; njemu je ugajalo le to, kar je bilo močno in energično. Vendar se je temu preziranju pridruževalo tudi nekako sočutje napram siromaku, ki je bil rojen v škrlatu, a je moral sedaj stradati.

In kdo se šopiri na prestolu?

Človek, ki je uničil njegove dobrotnike.

Ko si je v začetku Hešamove vladе prisvojil vso oblast Almanzor, rodu Alamerida, ta nečimerni in silni hadžib, ki je hotel vreči s prestola Hešama, je temu ukrepu stala na potu Hešanova telesna straža. Ti so bili zvesti svojemu staremu kalifu.

Trebalo je torej, da se Almanzor najprej odkriža teh sovražnikov. Posrečilo se je sicer Almanzoru, da je pridobil za se tudi afriško telesno stražo, ali Hrvati so ostali zvesti, kakor skala. Zoper nje se je odločil Almanzor, da jih uniči in storil je to v resnici. Navalil je na nje s številnimi četami in Hrvatje so podlegli. In ko je izvršil to, je spoznal Almanzor, ko se je dvignil do največje moči, da potrebuje ravno hrvatsko telesno stražo, da ga brani pred lastnimi rojaki. In odločil se je, da obnovi telesno stražo hrvatsko, ki bi bila zvesta njemu in njegovim potomcem. Za kar se je enkrat Almanzor odločil, to je izvršil z železno voljo.

Tako je uredil povsem novo stražo, ki je obstojala iz samih Hrvatov in imenoval jo je po svojem rojstnem imenu Alameris. Od teh časov se je hrvatska telesna straža tako imenovala in naučila se je ljubiti in braniti Almanzora. V tej gardi je odrastel in se vzgojil tudi on — Wadha el Ameri, ki je zelo ljubil Almanzoroviče.

Po smrti Almanzorovi (leta 1102.), ko sta se njegova sinova Abdelmelik in Abderaman povzpela na hadžibov prestol, je bil Wadha zvest svojim dobrotnikom. Almanzoroviči so svoje Hrvate, svoje Alamerise smatrali za svoje bisere in jih obsipavali z raznimi dobrotami.

Zato se je Wadha razsrdil, ko je Muhamed dal umoriti Abderamana. Z vsem sreem bi se postavil na čelo svojih Hrvatov, da osveti Almanzoroviče, ali to bi bilo naporno in bi ga uničilo.

Že za Almanzora je dosegel Wadha el Ameri dovolj časti, ker ga je ta napravil za enega prvih dvorjanov kalifa Hešama. Iz tega in mnogo drugih razlogov se je smatral za dobrotnika in bi rad poplačal svoj dolg, ako bi ne spoznal, da je preslab, da pobije Muhameda. To je bil vzrok, da se ni takoj osvetil radi umora Abderamanovega. To je bil vzrok, da je oblekel obleko jagnjeta in se približal Muhamedu.

Približavši se Muhamedu, si ga je znal pridobiti, da ga je jel smatrati za svojega prijatelja.

— Ni še napočil čas moje osvete — je mislil Wadha el Ameri in se zvito klanjal Muhamedu in mislil, kako se povspe do večje časti in bogastva.

Niti tega ni mogel preprečiti, da se je Muhamed proglasil za kalifa. Vse, kar je lahko storil, je bilo, da ni pustil ubiti starega kalifa Hešama.

(Dalje prih.)

Andrew Carnegie.

„Vse bo še dobro, ker vse na svetu se obrača na bolje.“

Njegovo geslo.

„Bogatejši in uplivnejši, kakor marsikateri kralj, je ostal, kar je bil vsekdar, preprost delavec; njegovo ogromno premoženje mu je le novo orodje za delo: orjaški stroj, ki ga rabi, da bi podprl še

nimanja je vzbudila ta knjiga, da so o njej pisali dolge članke celo: minister Gladstone, kardinal Manning, kardinal Gibbons i. dr. Razlaga v njej, kako je milijonar — ne lastnik! — ampak le oskrbnik svojega premoženja; ne sme ga torej zapravljati, niti zapuščati ga dedičem, ampak porabiti v prid vsega človeštva. „Kdor bogat umrje, umrje onečaščen.“ Ženskemu sorodstvu naj se ugotovijo primerni dohodki, sinovom

telj je tudi godbe; kupil je že nad 4000 cerkvam orglje; ima pa tudi v svojem gradu Skibo Castle na Škotskem, kjer zdaj biva, velikanske orglje, ki budé rano vsakega dne njegove goste iz spanja. Ob svojem 73. rojstnem dnevu je daroval na en mah 180 milijonov kron! Povprek se je pre-računilo, da je doslej razdelil že 2 milijardi K.

Zlasti pa je Carnegie opora novodobnega mirovnega gibanja (pacifizma). Sam

Napredno pevsko in tamburaško društvo na Rakeku.

Strašna železniška nesreča na progi Zagreb-Ogulin: Razbiti vozovi tovornega vlaka.

bodoče rodove.“ Tako je označil francoski senator M. d'Estournelles de Constant življenje svojega prijatelja milijardarja Andrewa Carnegieja (Andriusa Karnidžija).

Tavzorsamorastlosti („self-made-man“) se je porodil 25. novembra 1837 v mestu Dunfermline na Škotskem kot sin ubogega tkalca. Matere zlasti se spominja z neskončno spoštljivostjo; učila ga je brati in pisati, učila ga varčnosti in poštenosti, vzgojila v njem moški značaj. Leta 1848. je šla uboga rodbina Carnegie s trebuhom za kruhom v Ameriko in se nastanila v Pittsburgu. Tu je mali Andrej najprej v predilnici zraven očeta „navijal volno na špole“ in služil na teden 1 dolar 20 cents (5 kron). Potem je bil kurjač pri parnem stroju, nadalje raznašalec telegramov po mestu, telegrafist, l. 1852 že tajnik Tomaža A. Scotta, ravnatelja pensilvanskih železnic in 1865 sam ravnatelj tega velikanskega podjetja.

Premoženje je začel zbirati s tem, da si je še kot tajnik izposodil denar za nakup 10 železniških akcij, z dividendo pa je že preživel svoje stariše. Za vsako nadaljnje podjetje si je sicer tudi izposojal denar, pa ker je bil znan kot poštenjak, je dobival skoraj neomejen kredit, izdelaval prve železniške spalne voze (sleeping cars), stavil železne mostove, kupil petrolejske vire v Pennsilvaniji. Leta 1868. je spoznal veliko bodočnost jekla, opustil vsa druga podjetja in ustanovil v Homesteadu pri Pittsburgu svoje velikanske tovarne jeklenih izdelkov (Carnegie Steelworks), katere je leta 1900 — ker se „za starega človeka ne spodobi več, dirjati za dolarji“ — prodal za 250 milijonov dolarjev (1200 milijonov kron). Od tega svojega podjetja je svetu znan kot „kralj jekla“ (Steel-King), pa tak kralj, ki ni dajal samo mezde svojim podložnim, ampak z njimi, svojimi delavci delil tudi dobiček in se jih še zdaj spominja z milijonskimi ustanovami.

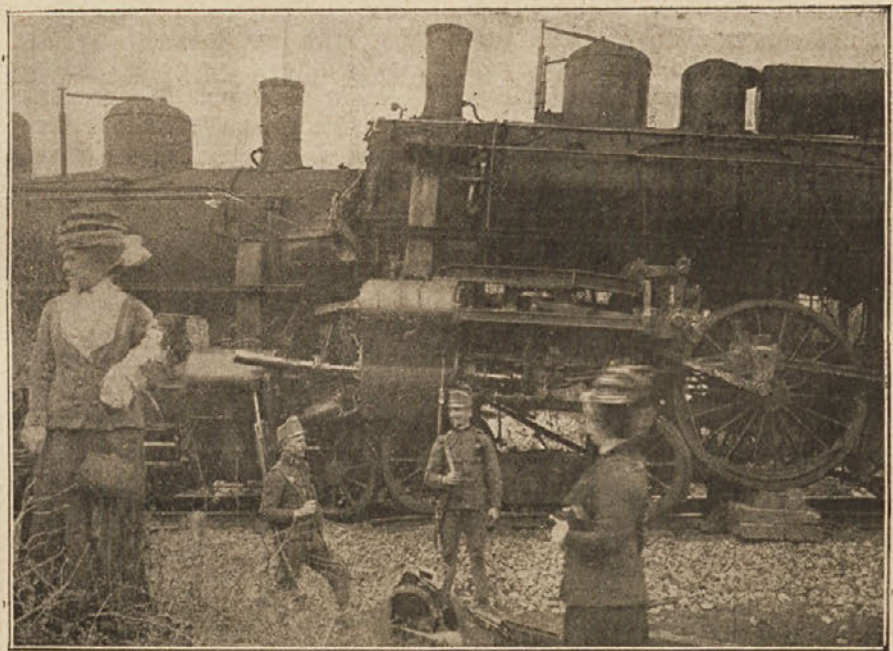
Zraven ogromnega dela v svojih podjetjih je bil Andrew Carnegie vsekdar marljiv pisatelj. Naravnost neštevilni so njegovi članki po sodobnih časopisih in revijah, zlasti trgovinsko-industrijskega in mednarodno-političnega zadržaja. Zanimiva je knjiga „Trgovca vladarska moč“, najvažnejša pa l. 1889. izdano „Evangelje bogatina“ (The gospel of wealth). Toliko za-

pa nič, ali le malo za začetek. „Podedovano bogastvo zamori veselje do lastnega dela, omehkuži značaje, pokvari navadno celega človeka.“

Andrew Carnegie je bogat, zelo bogat, — mar li bogatejši, kakor Gould, Rockefeller, Morgan, Peabody i. dr.? Marno vprašanje! Nobeden teh gospodov si ni dal še pogledati do dna svojih žepov in blagajn; to pa je res, kar Carnegie uči, to tudi izvršuje. Seveda ima pri tem „svojo trdo glavo“. Celó njegova žena je brez upliva nanj, če gre za porabo ogromnih zakladov; in od svojega prijatelja Williama T. Steada se je popolnoma ločil, ker mu je ta hotel — seveda z najboljšimi nameni — „preveč ukazovati“. Običajne miloščine

je spisal knjigo „Za mirovno razsodišče“ (Pour l'Arbitrage), podprl pa svoje mnenje z ustanovo: „Dotation Carnegie pour la paix internationale“ (za mednarodno sporazumljenje), ki razpolaga z letnimi dohodki 3—4 milijonov frankov. Centrali te ustanove sta v New-Yorku (Amerika) in Paris; podpirajo pa se pacifistični uradi (bureau ameriških republik v Washingtonu, mednarodna mirovna pisarna v Bernu na Švicarskem), ter mnogobrojna mirovna združenja po celem svetu. Za palačo mednarodnega razsodišča v Haagu je Carnegie daroval 8 milijonov dolarjev (40 milijonov frankov). (Palača bo v avgustu t. l. dozdana in slovesno otvorjena.

* * *

Strašna železniška nesreča na progi Zagreb-Ogulin: Stroja tovornega in brzovlaka, ki sta trčila drug v drugega.

ne deli; $\frac{9}{10}$ tega je bajè zavržen denar. Tudi za „Rdeči križ“ nič ne dá, ker bi se to reklo podpirati vojno, ki jo smatra za nepotrebno morijo ljudi. Ogromne svote pa daje zlasti za učne namene: visoke šole, knjižnice, ter za dobrodnele naprave: delavske naselbine, bolnišnice, starostna zavarovanja. Za sirote na Balkanu je namenjenih 10 milijonov kron. Velik prija-

Kakor rečeno, se je Andrew Carnegie l. 1900. vrnil iz Amerike v svojo domovino in živi zdaj na svojih škotskih posestvih (Skibo Castle). Oženil se je pozno in ima edino, zdaj 15 let staro hčerko. Visoko v letih je Andrew Carnegie še vedno mladeniško čil, krepkega zdravja, za katero se ima zahvaliti pač najprej vzornemu življenju v mladosti, pa svoji veliki zmer-

nosti; opojne pijače kakor tudi tobaka ne pozna.

Mnogo bi še bilo povedati, pa naš ljubi „Tednik“ nima prostora za dolge članke. Sklenimo torej z besedami živopisa, ki ga je Andrew Carnegie pred mnogimi leti o sebi samem objavil v časopisu za dečke (The Youth's Companion), kjer mladino tako-le uči in navdušuje: „Kdor si hoče pridobiti milijone, naj ne bo rojen v srebrni zibelki. Mnogo boljše je, če je otrok gledal siromaščino svojih starišev in njih trdi boj za obstanek, ter pri tem sklenil: obvarovati v prihodnje svoje ljube stariše bede. Ta nagib je dragocenejši kakor vse osebno častihlepje! Če je mladi človek to obveznost nase vzel, postane lahko iz največjega zanikarneža industrijski velemož, ker je dejanska ljubezen do starišev zbudila v njem vse na dnu duše dremajoče zmožnosti in moči. — In pa vsa skrivnost uspeha leži v trdni volji: kaj doseči! Vsak neuspeh naj nas izpodbuja k novim, silnejšim naporom, dokler ne dosežemo zaželenega cilja. — Vse bo še dobro, saj se obrača vse na svetu na bolje!“

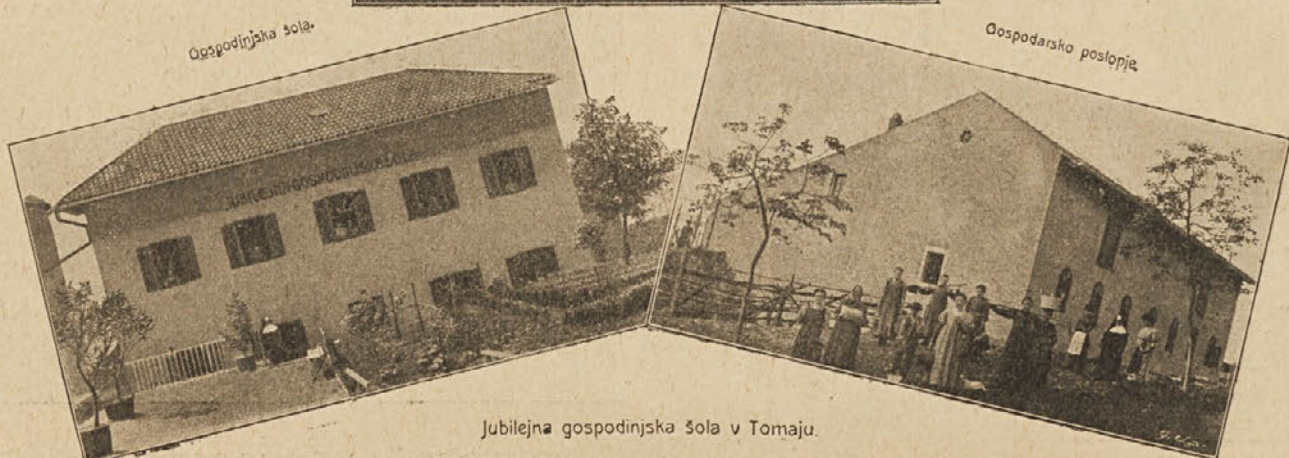
F. S. Šegula.

Padec Skadra.

Izvojevana je zmaga, krvava kakor malokatera, in drzna kakor nobena druga: Skader je pal. Po dolgih stoletjih vihra nad starodavnim „belim Skadrom na Bojani“, kakor ga imenuje junaška pesem, spet ponosni prapor Srbstva, ki so ga razvili junaki kralja Nikite — potomci onih, ki so ga zgradili. In ves slovanski svet trepeče v občudovanju do teh levjih borcev in v spoštovanju do njih, ki so zalili te svete zidine s svojo srčno krvjo. Zakaj tako, kakor Skader, ni padla še nobena trdnjava v vsej svetovni zgodovini: od Bara do Drača prete z morja železni orjaki mednarodnega brodovja, Avstrija čaka

Elizabetišče.

Jubilejna gospodinjina šola v Tomaju.

na meji oborožena do zob, ruski stric je zapustil malo Črno goro — njej pa je čast milejša od življenja; ona se bori dalje — Skader pade... In Evropa gleda in ne ve, kaj početi...

Morda ni bilo več človeka, ki bi bil verjel, da pojde najmanjše kraljestvo v Evropi svojo pot preko volje velesil; nevoščljivci, prepričani že naprej o uspehu svojih intrig, so širili preveč vesti o malodušju in omahovanju Črne gore; toda slišali smo tudi o tistem zgodovinskem posvetovanju na Cetinju, ko je stopil general Martinović ponoči iz kraljevega dvorca in razglasil ob grobnem molčanju: „Črna gora zmaga ali pogine...“ Sledila je vest, da je kralj ukazal prekiniti vse poštno, brzojavno in prometne zveze z inozemstvom; bil je trenotek pred veliko uro. Srbija je bila umeknila večino svojih čet; zato pa je šla v boj vsa Črna gora do zadnjega moža: 50.000 borilcev je postavila na noge, da uresniči svoj stoletni sen. Začelo se je dne 21. zvečer; oblegovalci so osredotočili svoj ogenj na Taraboš in Brdico, prizanašaje mestu. Nato se je zagnal jekleni val 8000 mož pod Mar-

tinovičem na zapadno pobočje Taraboša, 6000 junakov pod Vukotičem pa se je izkrcalo neopaženo v noči pri vasi Škija ob jezeru, kjer jih je čakalo že 8000 bratov. Vse te čete so se vrgle na Taraboš; Brdica je bila obkoljena, Taraboš odrezan od mesta vsled povodnji, ki je branila tudi Srbom na Bardanjolu, da se niso mogli umekniti s svojih postojank. Ta večer je šlo vse gladko in brez velikih izgub; ko pa je zasijalo jutro 22., so obsule turške baterije na Tarabošu naskakovalce s strahovitim ognjem. Vukotiču se je posrečilo zasesti višino Žogaj, kjer se je spopadel s Turki na nož. Taraboški topovi so kosili Črnogorce po stotinah, pešaje polagoma pod neizprosnim streljanjem težkih srbskih baterij. Začelo se je klanje, brezprimerno po svoji ljutosti. Turška artiljerija ni

mogla do živega izbornu postavljenim srbskim topovom, pač pa je prizadavala pehota strašne izgube; toda Črnogorci so drevili preko celih nasipov svojih padlih z besnim navdušenjem... Skader ali smrt!... General Vukotič je vzel končno turške pozicije tik pod vrhom. Proti večeru je sporočil Esad paša, da se želi pogajati; general Vukotič je šel osebno v Skader kot parlamentar. Toda paša si je izprosil samo prost odhod za begunce iz vasi na vzhodnem bregu jezera, ne da bi kaj omenil o kapitulaciji. Ponoči je divjala kanonada dalje; zdajci pa buhne vest: „Srbi so vzeli Brdico!“ Navdušenje črnogorskih čet je prekipelo vse meje; z iskrenimi očmi so klicali izmučeni junaki: „Skader je naš!“ Baterije na Muričanu so strle turški odpor na vrhu Taraboša — turška sila je bila uničena — in ob 1. polnoči je razobesil hrabri Esad paša na skadrski citadeli belo zastavo — znamenje predaje. Tisti hip so se vrgle prve črnogorske čete v Bojano, prebredle jo in korakale v mesto. Vladal je vzoren mir in red; zmagovalci so poskrbeli nemudoma, da se nahrani ubogo prebivalstvo, ki je bilo sestradano do smrti. 3000 Črnogorcev in 5000 Turkov je ležalo mrtvih na pozorišču te divne borbe, toda Skader je bil vzet! Esadu paši pa je dovolilo črnogorsko poveljstvo prost odhod z orožjem in vsemi vojaškimi časti.

Padec Skadra je izval po vseh, tudi neslovanskih deželah veličastne manifestacije navdušenja: Belgrad, Sofija, Petrograd, Praga in Zagreb, vsi so pokazali, kako brezmejno se radujejo sreče črnogorskih junakov, le pri nas je avstrijska vlada tako strogo prepovedala navdušenje, manifestacije in zastave, da smo morali slaviti padec Skadra tiho, v svojih sreih, a zato tem radostneje in tem resneje... Kakšne bodo politične posledice črnogorske zmage, s katero je vojna balkanske zveze proti Turčiji dobojevana, je danes nemogoče prorokovati; Avstrija sili k naglim korakom in preti, da se vrže drugače sama na junaško sosedico — a tega ji druge velesile gotovo ne dovoli. Upajmo, da dobi Črna gora, kar je njene, in da preživi svetovni mir tudi to nevarno krizo svoje bolezni.

Towerski most v Londonu z dvigalnim mostičkom, ki se vzdigne na dve strani, kadar plovejo ladje skozi.

Vabilo na naročbo.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ je edini slovenski list te vrste; naročite se nanj in razširjajte ga!

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ stane

	za Avstro-Ogrsko	za Ameriko	za ostalo inozemstvo
celoletno	8— K	3— dol.	10— K
polletno	4— K	1.50 dol.	5— K
četrtletno	2— K	0.75 dol.	2.50 K
mesečno	0.70 K	0.25 dol.	0.90 K

Za dijake in vojak v Avstro-Ogrskem za celo leto 6 K, pol leta 3 K, četrt leta 1.50 K, mesečno pa 50 vinarjev.

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštine prosto ilustrovan koledar za leto 1914. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.

Zanimiv novinec na letošnjem vojaškem naboru v Ljubljani: Franjo Kristan, rojen 1. 1891. v Ljubljani, zdaj — avtomobilski šofer v službi črnogorske vlade.

Naše slike.

Strašna železniška nesreča na progi Zagreb-Ogulin. Dne 17. t. m. smo čitali v novinah pretresljivo vest, da se je pripetila na železniški progi pri Tounju grozna katastrofa. Brzovlak, ki je odšel zjutraj iz Zagreba, je zadel med Tounjem in Generalskim stolom v tovorni vlak iz Reke in

in veliko potnikov je dobilo težke poškodbe. Presunljivo je bilo poslušati ječanje teh nesrečnežev; izmed železniškega osebja so bili štirje takoj mrtvi, pet pa jih je umrlo v bolnici, med njimi junaški strojevodja brzovlaka, Peter Medur, ki je preprečil še hujše zlo s tem, da je v svoji duhaprisotnosti naglo zavrl lokomotivo. Pokopali so ga z veličastjo ob nebrojni udeležbi.

Gospodinjstva šola šolskih sester „Elizabetišče“ v Tomaju na Krasu, ustanovljena v spomin šestdesetletnice vladanja cesarja Franca Josipa I., ima namen izvežbati dekleta teoretično in praktično za gospodinjstvo v hišah, opremljenih z gospodarstvom. Pouk prične meseca novembra ter traja 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom šolskih sester iz reda sv. Frančiška. Pouk je slovenski in brezplačen ter zavzema poleg veronauka, vzgojeslovja, zdravjeslovja, ravnanja z bolniki tudi spise in računstvo ter vse one predmete, katere mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se poučuje teoretično in praktično kuhanje, šivanje, mlekarkstvo, vrtnarstvo, pranje, likanje, živinoreja itd. Gojenke se vežbajo tudi v gospodinjstvem knjigovodstvu ter ravnanju z bolniki in z bolno živino. Zavod, ki leži jedva pol ure od postaje Dutovlje-Skopo in eno uro od postaje Sežana je prav toplo priporočati za vse mlade Slovenke, ki hočejo postati dobre gospodinjice.

Zanimiv novinec pri letošnjem vojaškem naboru je bil g. Franjo Kristan. Rodil se je 1. 1891. v Ljubljani, postal šofer in stopil v službo pri kr. črnogorski pošti. V sedanji vojni vozi vojaško pošto, ranjence, streljivo in živila. Črna Gora ima mnogo poštnih avtomobilov za promet med Kotorom, Podgorico, Barom, Tuzijem in zdaj tudi — Skadrom. V Avstriji imamo razmeroma mnogo manj avtomobilskih zvez; to je menda vzrok, da vedo na Dunaju toliko o črnogorski „zaostalosti“.

Slovečo „Hamidié“ in njenega poveljnika, kapitana Rauf beja kažete bralcem današnji sliki, za kateri se zahvaljujemo prijazni naročnici iz Aleksandrije. Potovanja in čine „Hamidié“ smo omenili že večkrat, istotako „nevtralni“ način, kako so jo zalagali iz Trsta s premogom in živili.

in tako se je sešlo tudi pri letošnji mobilizaciji par tisoč Slovencev na onem dalnjem jugu. Skupino takšne rezervne stotnije, nahajajoče se na Grkovcu, jedva par sto metrov od Črne Gore, nam kaže današnja slika. Uredništvo „Ilustrovanega Tednika“ pozdravlja slovenske fante, ki jih je poklicala sila tja, kjer so, in sporoča drage volje tudi njihov pozdrav vsem prijateljem in znancem.

Črnogorski vojak v civilu snažilec državnih avtomobilov.

Sadovi nemške vzgoje. V Brnu so storili nemški šolarji zločin, ki je po pravici razburil vso češko javnost: kamenjali so šestletnega Zdenka Drapala, sina čeških roditeljev, do smrti... Opozoriti je treba še posebej, da ti surovi mladoletni morilci niso bili morebiti zanemarjeni in zapuščeni otroci revežev, nego nadebudni sinčki yeleuglednih nemških rodbin. Brnskim Svabom je bila krvava afera seveda skrajno neprijetna; poizkušali so vse, da bi jo zakrili. Toda resnica ne trpi zavezanih oči, in tudi nam je dana prilika, pokazati svojim bralcem kričeči pri-

Avtomobil v službi človekoljubja: Avtomobil črnogorskega Rdečega križa, prirejen za štiri težko ranjene.

Črnogorska „zaostalost“: Poštni avtomobil na cesti, ki vodi iz Cetinja preko Podgorice v Skader.

ga razbil dobredno na drobne kosce. Zdrobljeni vagoni so tvorili eno samo kopo razvalin; naglo so brzovljali po orožnike in vojaštvo, da je pomagalo pri reševanju. Močno je bil poškodovan tudi brzovlak,

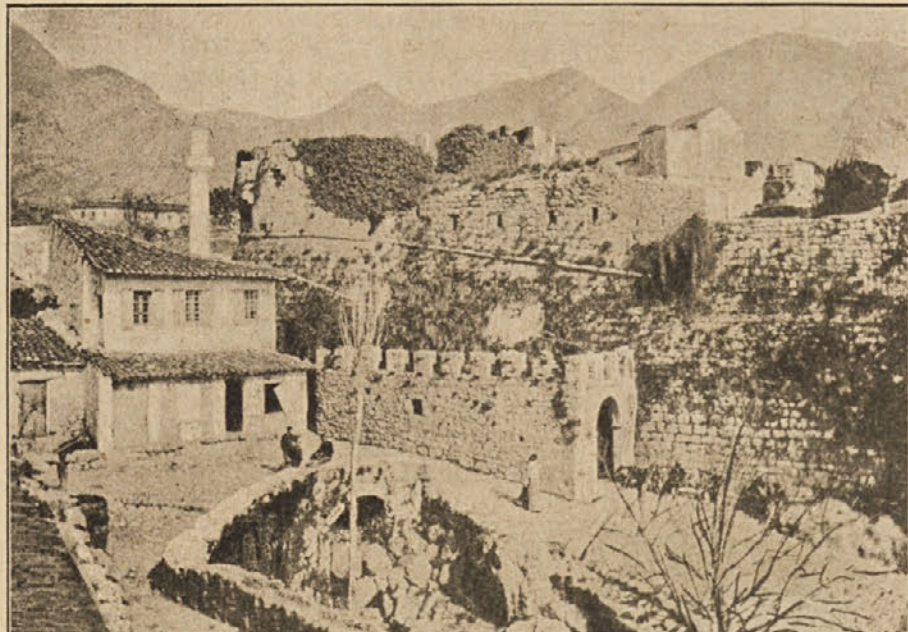
Avstrijski rezervniki ob črnogorski meji. 5. trdnjavsko - artilirijški polk, ki se nahaja v kotorski luki in dalje tam proti Krivošiji, je bil do 1. 1907. sestavljen večinoma iz slovenskih in hrvatskih sinov;

merljej, kakšno gnojišče se skriva ponekod za toli hvaljeno nemško kulturo.

Miha Brezovnik †. Dne 7. svečana t. l. po noči je umrl v Vrheh pri Slovenjem Gradcu župan in člen okrajnega zastopa

Bar, črnogorsko pristanišče, ki ga namerjajo velesile zasesti, da izroče Črnogorci osvobojeni Skader — Albaniji: Pogled na luko s pomolom.

Sledovi zgodovine v Baru: Starodavna trdnjavska vrata.

slovenjegraškega, posestnik Miha Brezovnik, p. d. Anžič v 63. letu svoje starosti. Pokojni je županoval nepretrgoma od l. 1890, torej celih 23 let; šele zadnje mesece lanskega leta ga je prisilila težka bolezen, zaprositi za svoj prvi trimesečni dopust, ki ga pa žalibog niti ni izrabil. Oče Anžič bil je obče spoštovana in priljubljena oseba ne le med občani, marveč tudi v celem političnem okraju slovenjegraškem kakor tudi na sosednem Koroškem. Ljubezen do bližnjega in vestnost in natančnost v izpolnjevanju uradnih dolžnost, te dake so spremile pokojnika v gomilo. Njegovo priljubljenost in spoštovanje, ki ga je užival, je kazal jasno njegov pogreb dne 10. svečana, ki se ga je udeležil okrajni glavar dr. Poiger, načelnik okrajnega zastopa, polnoštevilni občinski odbor občine Vrhe, okrajni zastop slovenjegraški, župani iz Starega trga, Slovenjega Gradca, Legna, Pameč, Podgorja in Seč, kakor tudi veliko drugega odličnega občinstva iz slovenjegraškega mesta in okolice. N. v. m. p.!

Slovenska obrt izven kranjskih meja. Majhen narod smo, ali ponasati se moremo z marsičim, tako posebno s svojo lesno obrtnijo, ki je zaslovela že daleč preko naših mej. Tak lesen umotvor naše obrtnije diči sedaj tudi Opatijski pomol; ustvarila ga je tvrdka Fran Pust iz Ljubljane, ki si je stekla v kratkem času v naši Liburniji najboljši glas s svojimi krasnimi izvedbami, ki so vse kaj mične in zelo trpežne. Paviljon na opatijskem pomolu, ki nam ga kaže današnja slika, je last Avstro-hrvaškega parobrodnege društva in pa pred paviljonom stoječega (+) gospoda Frana Pusta. Želimo mu kot našemu dobremu rojaku najboljši uspeh na jugu, saj raste z vsakim delom posameznika obenem tudi ugled našega malega naroda.

Novi biplan, ki ga izdelujeta Slovenca France Zupančič in Pravkoslav Zergol v tržaški okolici. Nov biplan izdelujeta Slovenca Zupančič in Zergol v Trstu in sicer v zavedni okolici Sv. Ivana. Kakor kaže slika, bo to šele model. Biplan ne bo uporaben samo v zraku, marveč tudi na suhem, kjer bo služil kot avtomobil, in na vodi, kjer bo imel pritrjena plavala. V zvezi s tem bode imel tudi motor mnogo novega in važnega.

Obadva, mlada in delavna moža, se trudita že leto dni s tem težavnim delom, ki pa — kakor je pri nas Slovencih že navada — vsled pomanjkanja sredstev le počasi napreduje. Želimo jima obilo uspeha!

Žrtev požrešnosti. Nezmernost v jedi in pijači ima mnogokrat zelo slabe posledice; tudi naša postrv je morala plačati svojo požrešnost z življenjem. Postrv se je bila zaletela za veliko žabo in jo hotela pogoltniti v svoji požrešnosti, Ali, o groza! Velika pečenka ni šla skozi požirnik; žaba je obtičala v goltancu, le zadnje noge so ji molole ubogi postrvi iz gobca, ko so jo našli mrtvo, zadušeno, plavajočo na valovih Idrije.

Plavajoča cerkev pri Dunaju. Nedavno se je vršilo slovesno blagoslovljenje „plavajoče cerkve“, ki so jo zgradili v donavskem pristanu pri Dunaju. Naši slikarji kažete bralcem to zanimivo zgradbo, ki ima na vodi gotovo malo vrstnic.

se jih sme le gotovo število, da jih ne zatro popolnoma. Tega lova se udeleži več civilnih in vojaških dostojanstvenikov iz Gorice, katere povabi c. kr. gozdno ravnateljstvo. Lov na divje koze v Beli je včasih zelo nevaren; sila težko se je približati kozam po skalnih robovih na strelno razdaljo. Kot izboren lovec na divje koze je znan idrijski c. kr. gozdni mojster gosp. Friedrich, kateremu se posreči skoraj vsako leto ustreliti kakega velikega divjega kozla.

Za naše gospodinje.

Mladih piščancev, jerebic, kakor tudi mlade gosi, ki jih hočeš speči, ne daj takoj v pečico (ror). Dobro jih zveži in daj v pokrito kozo na ognjišče, da se dalje časa dušijo; šele nazadnje jih daj zarumeniti v pečico. Tako ostanejo sočni, medtem ko se v pečici popolnoma izsuše in izgube okus.

Osvoboditelji belega Skadra: Častništvo črnogorskega generalnega štaba.

Lov na divje koze. Idrijska okolica je zelo romantična po svoji legi v kotlini, obdani od gorovja, in bogata razne divjadi. Po visokih smrekovih gozdih se šopiri divji petelin in po razdrtem in nepristopnem skalovju struge plezajo in skalejo divje koze. Lov na to divjačino ima c. kr. gozdni erar, ki priredi vsako leto enkrat velik lov na divje koze. Postreliti

Torto zrežeš na lepe kosce, ako vselej, preden odrežeš kos, pomočiš nož v vročo vodo in ga naglo obrišeš.

Koprive in regrat. Naberj pekočih kopriv in nekoliko regrata, liste odberi, operi in vse skupaj skuhaj. Kuhano odcedi in sekljaj. Napravi redko prežganje iz masti in moke in malo drobno zrezanega zelenega peteršilja in čebulje. Potem zalij nekoliko z

Trgovci, peki!

Drože (kvas) iz odlikovane slovenske tovarne drož IV. SUBAN, Trst, ulica Ceorgio Vasari 10, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Naročajte pri ——— narodni tvrdki, ki vam postreže po konkurenčnih cenah. ———

juho ali vodo, pridaj ščep popra in soli, ko nekoliko prevre, pridaj par žlic kisle smetane in ko še prevre, je jed gotova. To je posebno zdrava prikuha.

razširjenega lepoticja, bi skoraj ne verjeli, ko ga najdemo pri — Hrvatih, po katerih se je tudi imenovala ovratnica izprva „la croate“. L. 1660 je prišel namreč na Fra-

Slovenski rezervisti na črnogorski meji: Skupina rezervne stotnije 5. trdnjavsko - artilerijskega polka na Grkovcu blizu Kotora, jedva par 100 metrov od Črne gore.

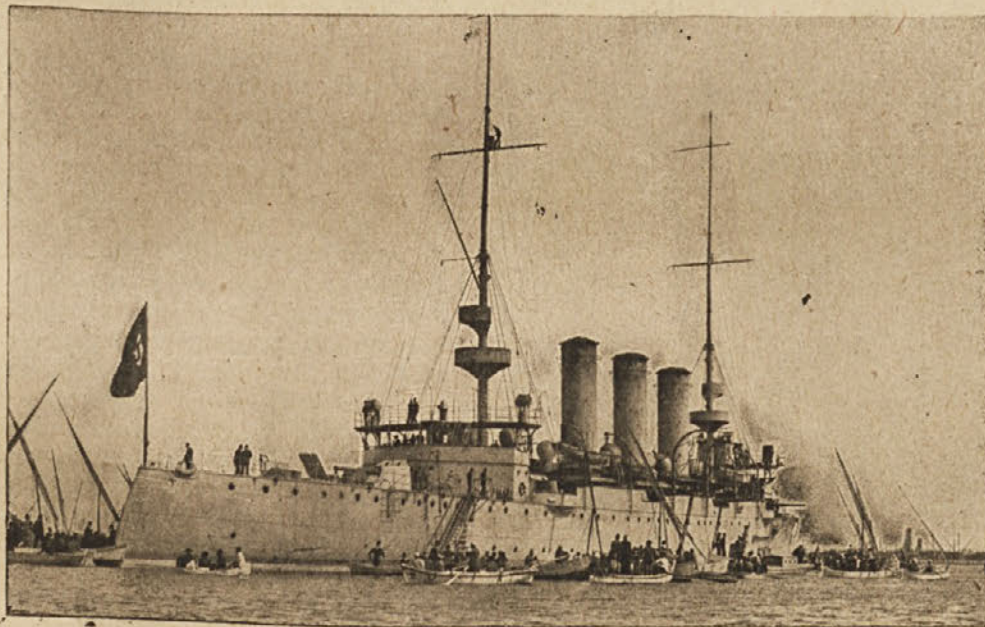
Žilasto meso postane mehko, če ga dve do tri ure, preden ga daš kuhati ali peči, položiš v globoko skledo, vliješ čez njega par žlic jesiha in par žlic olja brez soli ter večkrat obrneš. Jesih in olje zmehčata žile.

NOVICE.

Ovratnice (kravate) so dandanašnji eden tistih predmetov, ki jih dobro oblečen človek najtežje pogreša. Narobe: velikomestni „dandy“, ki ima čas in denar, da ga trati za lišpanje svoje zunanosti, jih ima neredkoma po cele omare — pa tudi pri ženski modi priplavajo ovratnice in njim podobni okraski vedno iznova na vrh. Če pa zasledujemo izvor tega obče

cosko polk, sestavljen iz Hrvatov, ki so budili splošno pozornost z ruticami, privezanimi okrog vratu; bile so pri oficirjih od mušljina ali svile, pri moštvu pa od grobe tkanine. Konce so imele zadržane v petljo, neredkoma pa tudi okrašene s čopki, ki so viseli prav lično na prsi. V modo je prišla ovratnica po zmagi pri Steenkerku v Belgiji (1692), to pa seveda v Parizu in po prizadevanju ženskega spola. Razume se, da jo je čakal še dolg in pisan razvoj, preden je dobila svojo današnjo, vsako leto se izpreminjajočo obliko.

Sloveči raziskovalec severnega tečaja Roald Amundsen se odpravlja na novo ekspedicijo. Amerikanska znanstvena družba „National Geographic Society“ mu je

Turška križarka Hamidié, ki je napadala transporte srbskih čet pred Skader in obstreljevala Sv. Ivan Medivanski

prispevala 20.000 dolarjev, vlada Združenih držav pa mu je ponudila čast, da se popelje njegova ladja „Fram“ kot prva skozi Panamski prekop. Preden odrine Amundsen na novo pot, bo imel v Ameriki 150 predavanj; nato se vrne v Evropo, kjer bo tudi predaval po večjih kopališčih. Jeseni ga pričakujejo na Norveškem, ker bo delal na biološki postaji v Bergenu oceanografske poizkuse, da se pripravi za nameravano ekspedicijo. Tisti, ki menijo, da se hodi na severni tečaj samo korajžo kazat, vidijo torej, da stvar ni Bog ve kako enostavna.

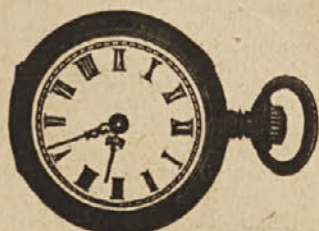

Kapitan Rauf bej, poveljnik turške križarke Hamidié, ki je delala zaveznikom toliko preglavic.

Vojaške priprave trojnega sporazuma. So ljudje, ki še vedno ne verjamejo, da pride do uničevalnega boja med Nemštvom na eni, Slovanstvom in Latinstvom na drugi strani; vendar pa je dejstvo, da se države trojnega sporazuma vročno pripravljajo na to veliko svetovno vojno, ki izbruhne morda prej, nego se je nadejamo. Letos se vrše na Ruskem vojaške vaje v ogromnem obsegu, udeleži pa se jih posebno francosko vojaško odposlanstvo pod načelstvom generala Joffreja, ki je načelnik francoske generalnega štaba. Meseca maja, oz. julija pa bodo v Sredozemskem morju in v kanalu La Manche velike vaje francoskega brodogoja, h katerim se zbere prvokrat brez izjeme vsa francoska mornariška sila do najzadnjega podmorskega čolna.

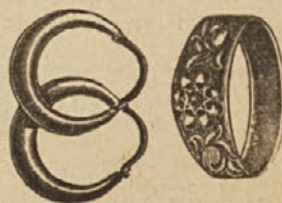
Narodne razglednice. Ravno kar je izšla druga vrsta krasnih narodnih razglednic „Nikar, nikar se me ne boj“, kojih dobiček je namenjen za slovensko šolo v Mariboru. Dosedaj sta torej na razpolago že dve vrsti takih krasnih razglednic. Priporočamo, da Slovenci pridno segajo po teh domačih razglednicah. Dobivajo se v mnogih papirnih trgovinah, sicer pa pri založniku Vilku Weixlu v Mariboru.

== Obnovite naročnino takoj! ==

Priporočamo
domačo tvrdko

H. Suttner, ki je največja, domača tvrdka
te vrste na slovanskem jugu. Kdor potrebuje uro, verižico, uhane, prstan itd., naj piše po cenik. Velik bogato ilustrovan cenik dobi vsakdo zastoj in poštne prosto. Pišite po dopisnici: H. Suttner v Ljubljani 5, Mestni trg šte. 25.
Nizke cene! Postrežba solidna in točna.

Ovčar — dedič 37 milijonov. Ako hoče reven človek označiti neizmerno bogastvo, govori o milijonu. Z važnostjo in pobožnostjo izgovarja to besedo, in še sanja se mu ne, da bi ga on kdaj imel. Toda sreča je svoje glavna muhavka; in pravkar ji je prišlo na

Sadovi nemške vzgoje: Šestletni Zdenek Drapaj, ki so ga ubili nemški paglavci, sinovi odličnih rodbin v Brnu.

um, da je storila ubogega ovčjega pastirja na Francoskem sedemintridesetkratnega milijonarja. Povest je zelo enostavna: lepo kmet-sko deklico Pierreto Bonaudovo je zapeljal bogat Anglež in jo odvedel s seboj na Angleško. Njegov oče pa jo je poslal kmalu nazaj; izkrcala se je v Marselju in rodila Marija Bonnauda, srečnega ovčarja, ki šteje danes 44 let. Dočim je rasel ubogi deček ob javni dobrodelnosti, je našla mati nove stike z ljubimcem ter imela z njim hčer, ki ji je bila usoda bolj naklonjena. Oče jo je dal

vzgojiti in ji zapustil, ko se je omožila z nekim Angležem, 3 milijone, dasi je ni priznal za svojo. Marij je večkrat prosil bogato sestro podpore, a trdosrčnica je ostala gluha in ga ni niti hotela poznati. Njemu pa to ni vzelo poguma; ves čas je iskal sled svojega deda v Londonu in izvedel nazadnje res, da iščejo tudi angleške oblasti nezakonskega otroka z njegovim imenom, rojenega l. 1869. v marseljski bolnici. Razume se, da se je javil nemudoma; in kdo popiše njegovo veselje, ko je izvedel, da je podedoval 37 milijonov! Toda nepričakovano bogastvo mu ni zmedlo glave, kakor se zgodi običajno: v svoji zvestobi in ljubezni do reda je ostal vrli mož začasno pri svojem gospodarju, češ, da ga ne pusti brez pastirja, dokler mu ne dobi namestnika...

Poroka na menice. V Ameriki se je izvršila jako čudna poroka. Ugledni trgovec Selbert v Killennyju je obljubil neki mladi deklici, da jo poroči 14 dni po smrti svoje soproge. Kot jamstvo ji je izročil menico, ki je skoro gotovo veljavna le v Ameriki, s sledečo vsebino: „Zavezujem se, da hočem 14 dni po smrti svoje soproge poročiti gđc. Elzo Morand, oziroma ono, ki mi predloži to menico.“ — Menico je zapustila v svoji oporoki neki svoji prijateljici. Toda tudi ta je umrla pred smrtjo trgovčeve soproge. Menico je dobila končno nečakinja Elze Morandove. Ta je predložila menico trgovcu, ko je tudi umrla njegova soproga. Trgovec jo je poročil. — Prav po amerikansko!

Zlatorog. V sredo 23. aprila t. l. se je uprizorila v „Narodnem divadlu“ v Pragi baletna pantomima „Zlatorog“. Dosegla je vseskozi velik uspeh in češki kritiki so jo jako laskavo ocenili. Spisal je igro po znani triglavski ljudski pravljici o Zlatorogu Slovenec Davorin Žunkovič, uglašbil pa pred par tedni umrl skladatelj Erih I. Wolff.

Upošteвайте oglase v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“. Naročajte in kupujte pri trdkah, ki oglašajo v našem listu ter se sklicujte pri nakupovanju, oz. pri pismenem naročevanju na oglas v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“. S tem koristite sebi in listu. Sebi, ker bo

videl trgovec, da ima opravka z zavednim človekom, ter Vam bo dobro postregel — listu pa, ker bodo inserentje videli, da imajo oglasi v „Tedniku“ obilo uspeha ter bodo še nadalje oglaševali v „Tedniku“. Ko bo imel „Tednik“ stalno toliko oglasov, kakor n. pr. v tej številki, bo lahko stalno izhajal tako obsežen — na 16 straneh — kakor je današnja številka ter bo lahko nudil čitateljem vedno toliko slik in čtiva, kakor n. pr. v tej številki. Kdor je prijatelj „Slov. Ilustrovanega Tednika“, se bo oziral na oglase v njem ter se bo pri nakupovanju, oz. naročevanju skliceval nanj. Prosimo!

† Miha Brezovnik, zaslužni župan v Vrheh pri Slovenjem Gradcu, ki je umrl dne 7. svečana t. l.

Medvedov nagrobnik.

Tretje leto že poteka, odkar nam je zasul prerani grob pesnika Antona Medveda. In še danes ni na njegovi gomili na pokopališču v Kamniku nagrobnika. Sam ni zapustil niti toliko, da bi se bili povsem pokrili pogrebni stroški; toda zapustil je slovenskemu narodu toliko sadov svoje izvirne pesniške sile, da je naša dolžnost, oskrbeti mu dostojen, dasi skromen nagrobnik. Zaradi tega so sklenili njegovi spodaj podpisani prijatelji, da se združijo v odbor in naprosijo prispevkov za njegov spomenik; načrt se je poveril kiparju g. profesorju Peruzziju v Splitu. Ta je zasnoval jako umesten klasično resen nagrobnik, kakor je bila poezija pokojnega Medveda; in tako bo spomenik res nekaj izvirnega in umetniškega, morda prvi takega značaja na naših pokopališčih. Podpisani odbor vabi slavno občinstvo, da drage volje prispeva s skromnimi darovi za spomenik in priredi ob prijateljskih in društvenih večerih zbirke v krogu onih, ki so pokojnika poznali osebno ali ga vsaj uživali po njegovih delih. Priporočamo to prošnjo raznim denarnim zavodom, občinam, posebno župnijam, kjer je služboval pokojnik, in njegovim tovarišem-duhovnikom. Vsi prispevki naj se izvolijo poslati odborovemu blagajniku g. Urbanu Zupancu, Ljubljana, Križevniška ulica št. 8.

V Ljubljani, 1. aprila 1913:

Odbor za zgraditev Medvedovega spomenika:

Andr. Kalan,
načelnik.

Urban Zupanc,
blagajnik.

Fr. S. Finžgar,
tajnik.

Srbske „grozovitosti“: Sestradano prebivalstvo Bitolja čaka razdelitev kruha pred srbsko glavno provijantno zalogo.

Napuh

ni če negujemo kožo in lase, marveč izpolnjevanje naravnega zakona, zakaj koža in lasje so telesno

odevalo, ki mora biti vedno čisto in zdravo. Neganje kože s Fellerjevim blagodišečim fluidom iz rastlinskih esenc z znamko „Elsafluid“ je pa tudi dragocena dobrota in osvežilo, posebno če je koža pusta in skeleča, ob opeklinah, prišću, solnični opeklini, ob potenju. Fellerjev fluid z znamko „Elsa-

fluid“ deluje hladeče, čisteče, celi rane in razkužuje in nasprotuje vnetju, odstrani solnčne pege, krepi lasišče, zabranjuje nastajanje luskin ter odpravlja bolečine v glavi in na obrazu. 12 steklenic za 5 kron franko bi naj vsak naš čitatelj naročil pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elzatrž št. 280 (Hrvaško).

Vse p. n. naročnike, ki jim je potekla z današnjo številko naročnina, vljudno prosimo, da jo naj **takoj** obnovijo, da ne bo nerodnosti v pošiljanju lista. Kdor ne obnovi naročnine vsaj do 8 t. m., mu **ostavimo nadaljno pošiljanje lista.**

Vse p. n. naročnike pa opozarjamo na listnico upravištva, ki je bila priobčena v zadnji in predzadnji številki in nujno prosimo, da **upoštevajo tam navedena navodila.**

se je zdela Ivanu in Dušanu brezkončno dolga — do znanega nam „hotela“, v katerem je imel Birbantini svoj brlog.

Tu pa jih je čakalo razočaranje in presenečenje obenem.

XI.

Srce Arnavta.

Ko se je odpeljala Jerica v Halil bejevi kočiji, je navalila na njeno ubogo dušo tako besna bol, kakor nikdar prej niti

že dalje časa v Carigradu, bi bila spoznala v njegovi obleki kroj sultanove arnavtske garde.

Ko je stopil zločinski izprevod čez prag, je prekinil svojo mrklo hojo, prekrizal roke na prsih in pomeril došlece s pogledom, ki je bil ohol in lokav obenem.

Ta hip so se srečale Jeričine oči z njegovimi.

Arnavtovo oko je zažarelo kakor žerjavica; zdrznil se je in zagrebel prste krčevito v jeklene mišice svojih rok. Nato

Iz zavzetja Odrina: Slikovit pogled na slopečo Solimanovo mošejo v Odrinu, na kateri so imeli Turki brezžično brzozavno postajo.

Ob otvoritvi plavajoče cerkve na Dunaju.

MARKO STOJAN:

Za svobodo in ljubezen.

Roman z Balkana.

Vse pravice pridržane.

12. nadaljevanje.

„To je več, nego sem mislil,“ je dejal poročnik Wheeler zadovoljno, ko so se bližali bregu. „Ne da bi se hvalil, gospodje, a s pomočjo naše diplomacije gre vse hitreje kakor po kaki drugi.“

„Posebno, če bi se bili zatekli k tistim, ki sta von Schratten in Birbantini že v Belgradu delala zanje!“ je rekel Ivan Dušanu.

„In zdaj — na delo!“ je zaklical Kazakov, ko so stali zopet na kopnem. „Prisiljeni odmor sinočnje noči je treba vsekakor popraviti. Kam, pravite? Ah — Hotel des cinq Nations! Ta je naš — saj smo tudi mi zastopniki peterih narodov; ime nam je dobra prorokba.“

„Štirih narodov!“ je rekel Ivan v tem trenutku. „Moji prijatelji in jaz smo samo rojaki z dveh različnih koncev ene same domovine...“

Sedli so v prva dva vozova, ki so ju dobili, in pridrdrali po kratki vožnji — ki

pozneje. Polujasno je začutila, da bo imela opraviti odslej s surovo silo, proti kateri bo brez moči kljub dobremu sklepu in trdni volji, braniti se do zadnjega in ne obupati v še takšni stiski. Popadla jo je strašna, mučna želja, zajokati na glas — divje, brez mere in premagovanja, kakor zaplače sokolica, ki so jo ujeli in zaprli v tesno, zamreženo kletko. Toda njene oči niso zmogle solz, primernih tej bolečini; nekaj hipov jo je grabilo za srce kakor železna roka, davilo ji grlo, butalo ji v sencih kakor razbeljena kladiva — nato pa je izgubila zavest.

Ko je odprla oči, sta jo nesla dva moška ravno skozi vhod bele, precej lične vile v turškem slogu; videla je, da so vse hiše naokoli turške, za hrbtom pa ji leži morje v nočnem svitu. Zavedla se je, da so jo prepeljali v njeni omedlevici daleč, daleč od kraja, kjer se je bila začela njena carigradska Golgota.

Nesli so jo skozi medlo razsvetljeno vežo; po njej se je izprehajal visok mož divjega obraza, v sijajni, pestri, z zlatom šivani obleki in širokem nagubanim belem krilu, ki mu je segalo do kolen. Dragocena sablja ga je bila po stegnih; videlo se mu je, da ni služabnik; in če bi bila Jerica

se je obrnil sunkoma in stopil dalje, v drugo smer, kakor da se hoče ogniti pogledu na nesrečno deklico.

Iz ozadja se je pojavil debel zamorec velega in hudobnega obraza; dvignil je svetilko, ki jo je držal v roki, ter odgrnil zaveso, ki je zakrivala stopnjice, obložene s težkimi preprogami...

Sledil je hodnik, vijugast in polumračen, vodeč daleč tja nekam v ozadje hiše; odgrnila se je nova zavesa, pri kateri je stražil istotakšen zamorec, enak prvemu skoraj do pičice; odprla so se vrata z močno ključavnico... Tu sta postavila nosača Jerico na noge. Težak parfum jo je objel, ki se vlekel skoraj v meglah okrog svetilke, viseče izpod stropa; z obema rokama se je prijel za zid, da ne bi padla, čuteča, kako se ji sklečavajo kolena...

Bila je v ljubavnem gnezdju Halil bejevem.

Kakor bi trenil, so izginili moški obrazi; nad Jerico, ki se počasi in trepetaje sedla na starodavno perzijsko preprogo, pa se je sklonilo dvoje mladih, blesteče krasnih žensk...

Spodaj je stal med tem Ali Kemal, oficir arnautske garde sultana Abdula Hamida in mrmral sikaje med zobmi:

„Allah, kolika krasota... Kakor mlada košuta, ki se ustavi pod gozdno skalo,

ukresal plamen v njih, nato je ugasnil. Arnavt se je premagal z divjo energijo in odgovoril poluglasno:

„Saj veš, velemožni Halil bej; počemu vprašuješ? Moj brat zahteva svojo Angle-

glej, da tvojih sužnjev ne bo v bližino; o važnih rečeh se imava razgovoriti.“

V lokavem očesu Turka je vztrepetala plahost in izginila za običajnim velim in ironičnim izrazom njegovega obličja. Vdal se je; par trenutkov nato sta sedela v sobi, kjer se je družilo razkošje vztočnega sveta z navlako Evrope, dragocene orientalske preproge, posode in orožje s pohištvom, ki je pričalo s svojimi dolgočasnimi oblikami o neokusnosti zapada. Samo nečesa se Halil bej ni bil mogel odvaditi: udobnih mindarlukov — nizkih klopi z blazinami in preprogami, na katerih je tako prijetno ležati, pušiti nargile in slediti mehkužnemu poletu orientalske domišljije.

Dim dveh cigaret se je vil proti stropu. Halil bej je bil vidno slabe volje; rad bi se bil izmuznil za nočjo.

„Ali si videl žensko, ki sem jo pripeljal?“ je prašal mahoma.

„Videl.“

„Kako ti ugaja, Ali Kemal? Zakaj mi ne čestitaš?“

„Mašallah! — pomilujem te, Halil bej,“ je dejal Ali Kemal previdno. „Tvoja nova ljubica mi ne ugaja in najbrže ne bi ugajala nikomur razen tebi.“

„Hehehe!“ se je zasmel stari sladostnik s suhim glasom. „Nebeške urice si obetam ob njeni strani; sam allah nima lepše v svojem paradižu. Tebi pa — ne ugaja! Zakaj si bil tako zamišljen, zakaj si potem mrmral nerazumljive besede, ko sem te našel prejele v veži?“

„Za to, Halil bej: hočem, da mi izročiš jutri Angležinjo, ki sem ti jo oddal v varstvo v imenu svojega brata. Dva meseca je že, odkar ima pripravljeno zanj zavetje na varnejšem kraju, ti pa se izvijaš venomer — ker upaš, da ti ostane nazadnje. Čuvaj se! Ako si ji skrivil las na glavi...“

„Tako mi allaha, nisem se je doteknil. Saj sem jo zadnjič poklical, da ti pove, kako se ji godi; ako bi ji delal krivico, bi se bila pritožila...“

„Toda če pridem jutri in ti porečem: Vse je pripravljeno — izroči mi lady Heleno! — najdeš zopet izgovor; prepričan sem, da se boš branil tem trdovratneje, čim bolj se bo mudilo. Zdaj se zanima za stvar angleško poslaništvo; sumnja je, da skrivajo tujko v Carigradu, in odposlanci mojega brata me morajo iskati po ovinkih, v varstvu noči...“

„Vidiš, ravno zato bi bilo boljše počakati...“

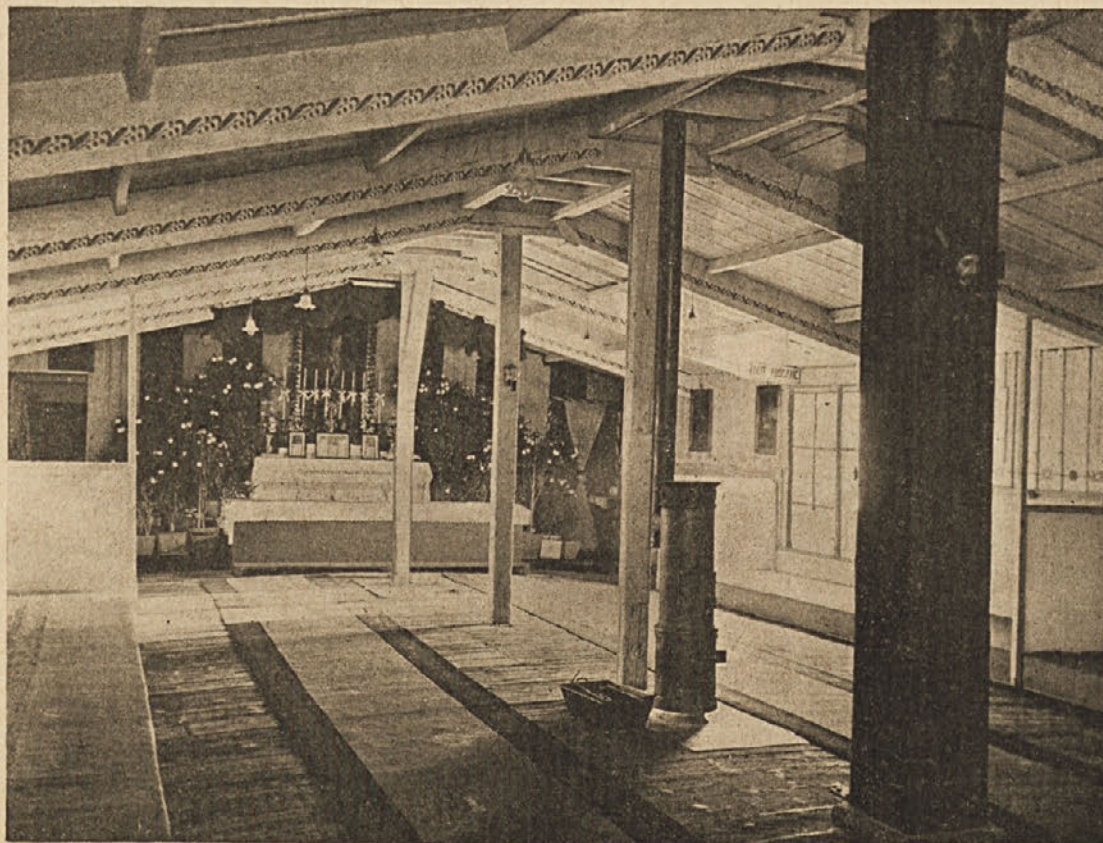
„Dokler se ti Angležinja ne ukloni — če nisi že izsilil, kar nosiš v svoji zavrtni duši, lopov, ki si!“ je izbruhnil Arnavt in položil roko na držaj svojega jagatana. „Prišlo mi je namreč na um, da si ji rekel: lady, ako zinete Kemal le besedico, ki me okrivi v njegovih očeh — vedite, da je ukazano mojim evnuhom, posekati njega in vas na mestu; opazili boste, da stoji najmočnejši vedno tik za njegovim hrbtom...“

Halil bej je prebledel.

„Vem to,“ je nadaljeval Arnavt s pretečim glasom, tresočim se od zadržanega gneva, „in zato te moram spomniti, da si mi ponujal pred letom dni v tej sobi visoko podkupnino, ako priskrbim izvestnim politikom možnost, da se približajo padišahu*) njih najeti morilci... In če boš imel jutri le najmanjši pomislek proti Heleninemu odhodu, se obrnem in te aretiram pet minut nato kot veleizdajnika...“

„Dokazal boš!...“

(Dalje prih.)

Notranjost plavajoče cerkve na Dunaju.

dognana od svojih lovcev... Stokrat krasnejša je od vodnooke lady Helene! Proketo — njen obraz je šel komaj mimo mene, pa me že peče v srce kakor vsi žari pekla... Kje jo je dobil ta stari lopov Halil? On — in takšen cvet?... Ne, ne — ne! On nikoli!... Vsa moja misel se vije pod nogami te neznane ženske... Ha! Moja bo, kljub zidovju in zapahom; briga me dostojanstvo na sultanovem dvoru — če ne pojde drugače, naj izkusi Halil, kaj je arnautska roka!“

Toda že je stal Halil bej poleg njega.

„Ti tukaj, Ali Kemal? Kaj te vodi v mojo hišo ob pozni uri? In kdo te je spustil noter?“

Ali Kemal ga je pogledal z očmi, izbuljenimi v temni strasti; še enkrat se je

žinjlo. Čas je že, da enkrat urediva to zadevo. In kdo me je spustil noter? Ali mi niso bila tvoja vrata odprta nekdanje dni? Pazi — ti veš, kdaj si mi jih otvoril! Sicer pa — ako bi se mi bil ustavljal tvoj vratar, bi bil posekal njega in vsakogar, zato, ker ne dam, da se norčuješ iz skipetarske volje...“

„Pa ravno danes, ko me ni bilo doma? Zakaj nisi čakal do jutrišnjega dne?“

„Ravno danes? — Ne draži leva, Halil bej! Saj vidiš, da sem spoštoval pokoj tvoje hiše, čeprav ne zaslužiš, da ga spoštujem...“

„Potem je dobro... Mašallah, pridi jutri; truden sem nočjo.“

„Nočjo se pomeniva, Halil bej! Pelji me tja, kjer si me gostil pred meseci, in

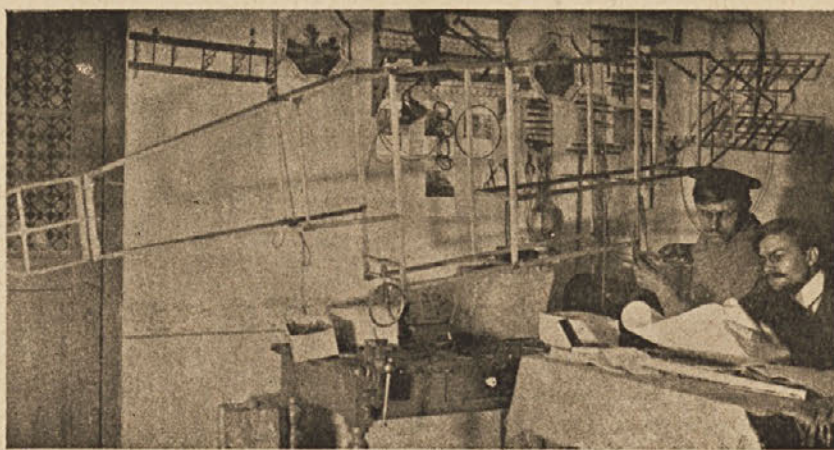

Iz nove Srbije: Pravoslavni samostan Patrijaršija v Peči, ustanovljen l. 1113. — pred 800 leti.

*) Sultanu.

Slovenska lesna obrt: Paviljon Avstro-hrvatskega parobrodnege društva na opatijskem pomolu, delo tvrdke Fran Pust v Ljubljani. (+ gosp. Fran Pust).

Slovenska izumitelj na delu: Tržaška Slovenca, gg. Fran Zupančič in Pravkoslav Zergol pri modelu svojega novega letala.

Zanimive originalne slike smo sprejeli naravnost s Cetinja in s Kotora. Žal da smo jih dobili za to številko prepozno, priobčujemo jih le nekaj, kolikor se je moglo v naglici klišejev napraviti, a ostale priobčimo v prihodnjih številkah.

Današnja številka obsega 16 strani in prihodnja izide tudi tako obsežna.

Žrtev požrešnosti: zadušena postrv, ki so jo po-
brali iz reke Idrijce z veliko žabo v gobcu.

Steckenpferd-lilijinomlečno mlie

prej ko slej neuprtno za racionalno oskrbo polti in le-
pote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.

NESTLÉ-JEVA

moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike
na želodcu.

Vsebuje pravo planinsko mleko.

Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Poskušnje Nestléjeve moke za otroke
se dobivajo popolnoma zastonj pri
Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Malinov sok in oceda.

Razpošiljalnica na debelo zajamčeno pristnega
malinovca in oceda po najnižji ceni. S. Rogelj,
Vrhnik pri Ljubljani.

MNOGO DOJENČKOV

je obvarovanih z „GALEGOLOM“ pred prehitro umetno
in nezdravo hranitvijo. Ima prijeten okus, je lahko top-
ljiv v vseh tekočinah in zadostuje pušica za 20 dni.

Cena 3 K.

Glavna zaloga v lekarni B. Fragner
Praga III., vogal Nerudove ulice.

Zaloga v lekarnah.

Kjer se ga ne dobiva, se pošilja po pošti proti vposlatvi

K 3.70 eno pušico.

„ 6.72 dve pušici.

„ 9.72 tri pušice.

„ 12.— štiri „

Kdor hoče prodati

posestvo, gostilno, obrt itd.
dobi najhitreje kupca, če da
oglas v „Slovenski Ilustrovani
Tednik“, ki je razširjen po vseh
slovenskih krajih na Štajer-
skem, Koroškem, Kranjskem
in Primorskem. Ker je „Slo-
venski Ilustrovani Tednik“
nepolitičen in nestranski list,
ga čitajo pristaši vseh
strank. — „Slovenski Ilustro-
vani Tednik“ je najbolj razšir-
jen in največ čitan slovenski
časopis in imajo oglasi v njem
najboljši uspeh.

Proda se dobroidoča gostilna

s popolno koncesijo in pro-
dajo tobaka, eno uro hoda od
Maribora. Zraven je lep sa-
donosnik, njive in travnik. Vina
se iztoči do 18 polnjakov,
žganja 9 polnjakov in piva
240 sodčkov po 25 litrov. Cena
10.800 kron. Vknjiženo lahko
ostane 4800 K. Vpraša se pri
Fran Deutschmann, Fraustaudner-
strasse 14 pri Mariboru.

Vino in brinje:

Ivan Gržinič,
Kum, pošta Roč,
priporoča svojo za-
logo vina in brinja.
Cena zajamčeno
pristnega vina
42 K za 100 litrov.

2 darili

prejme vsak, kdor na-
roči 5 kg zavoj

žitne kave

za 4 krone franko ali
5 kg zavoj

sladne kave

za K 4.50 franko

zastonj

pri tvrdki

prva kukovska izdelovalnica
žitne in sladne kave

Bartman in Ježek

Kuks ob Labi, Češko.

Kdor naroči 6 zabojev,

prejme 1 zavoj žitne

ali slad. kave zastonj.

Najmodernejša
lasna dela se izde-
lujejo v frizerskem
salonu

And. Rojic

Trst, Acquedotto 20.

Naročila izven Trsta
po vzorcu so točna,
gotova in po zmer-
nih cenah.

Najboljše

sredstvo zoper stenice
in drugim mrčesom je

„Morana“

„Morana“ uničuje teme-
ljito stenice in njihovo
zalego. Naroča se pri
M. Skrinjar, Trst, Via
Ferriera 37/I. 200 gra-
mov stane 1 K.

Pri večjih naročilih po-
pust, trgovcem rabat.

Mladenič

16let star,
pridnih in
poštenih staršev bi se
rad izučil kakoršnegakoli
rokodelstva. V poskušnjo
lahko stopi takoj. Ivan
Baje, Gor. Novaki št. 18,
Cerkno, Primorsko.

Pogodnih pogojev se proda
na kraju, kjer je mnogo lesa
ter tik železniške postaje ob
močni stalni vodni sili

žaga in mlin s posestvom vred.

Več pove

R. Kunec, Sv. Jurij ob
juž. žel., Štajersko.

Mladenič

iz Kranjskega

star 20 let, želi službe
sluge ali kočijaža v kako
boljšo hišo ali graščino,
najraje v Ljubljani. Na-
slov pove upravništvo
„Slov. Ilustr. Tednika“
pod „Mladenič“.

Lepa hiša,

novozidana, kr ta z opeko,
ima 4 sobe, 2 štedilni
kuhinji, veliko k et, pralno
kuhinjo, vodnjak na cev,
zraven hiše velik vrt, lep
miren kraj na ravnini
blizu šole, velike ceste
in mesta Maribora, po-
sebnost pripravno za pen-
zioniste, se takoj proda.
Pri kupni dogodbi je treba
le 3000 K, ostala vsota
lahko ostane tudi vknji-
žena. Ta hiša je gotovo
te cene med brati vredna.
Več pove lastnik Franc
Podlipnik, Thesen 37,
Maribor.

!! 500 kron !!

Vam plačam, če ne od-
pravi v treh dneh brez
bolečin moje korenine
uničujoče R i a m a z i l o
Vaša kurja očesa, bra-
dovice in otiščaje. Cena
lončku z jamstvom 1 K,
Kemeny, Košice (Kaschau)
I. Postfach 12/44. Ogrsko.

Ali naj otroke hranimo naravno ali
umetno? Samo naravno, ako je materi le
količkaj mogoče. Šele v sili in osobito ob
času odstavljanja pride v poštev umetni hra-
nilni aparat, ta pa mora biti potem tudi res
dober, da jamči za zdrav in krepak dojen-
čev razvoj. Edino znano in od vsakega zdrav-
nika nasvetovano hranilno sredstvo je Nest-
lejeva moka za otroke, ki se dobi v vsaki
lekarni ali drogeriji po K 1.80 za škatljo.
Poskušnje zastonj pri Henri Nestlé, Dunaj, I.,
Biberstrasse 82.

Mnogo časa potratni marsikak človek s
tem, da toži in vzdihuje, če ga muči trga-
nje, bolenje, boli križ ali dobi zbadanje v
sklepih. Često so najlepša leta življenja, ki
jih tako zapravimo. In te bolečine se dajo
vendar tako lahko odpraviti, če rabimo Fel-
lerjev bolečine hladeči fluid iz rastlinskih
esenc z znamko „Elsafluid“. Sami smo se
prepričali o njem in priporočamo svojim čit-
ateljcem, da naroče 12 steklenic za 5 kron
franko pri dvornem lekarnarju E. V. Feller,
Stubica, Elzatr št. 270 (Hrvaško). Tudi Fel-
terjeve odvajalne „Elza kroglice“ 6 škatlic
za 4 krone bi morale biti vedno pri hiši.

3

popolne obleke

vsebujejo moji 40 metrov dolgi ostanki za 20 K,
in sicer: 1 moderna obleka iz raševine ali listra, 1
praktična obleka za hišna opravila in 1 krasna po-
letna obleka. Ostali ostanki se lahko porabijo za pred-
pasnike, bluze itd.

Razpošilja se po povzetju.

Prvovrstna tovarniška razpošiljalnica

Josip Frankenstein, Jaromer 92, Češko.

Od ostankov se ne pošiljajo vzorci.

Najboljši šivalni stroj sedajnosti je

faff

10letna
garancija.

Pouk v vezenju brezplačen.

Ign. Vok, specialna trgovina šival-
nih strojev in koles.
Ljubljana, Sodna ulica št. 7.

Gospodarstvo. Veliki državnik Benjamin Franklin je rekel: „Življenska polica je najcenejši in najgotoviji način za preskrbljenost, s katero je za starost, kakor tudi za družino vsestransko najbolje preskrbljeno. Neumevno je, da ljudje tolikanj skrbijo za zavarovanje hiš, premičnin in raznega blaga ter pri tem popolnoma opuščajo zavarovanje svojega življenja, kakor bi življenje, ki je vendar bolj ogroženo in podvrženo večjim nevarnostim, ne bilo brez dvoma za obstanek družin najvažnejše in najdragoceneje.“ Kot najkulantnejšo in najcenejšo zavarovalnico priporočamo slovansko banko „Slavijo“, ki ima najraznovrstnejše načine za v akoršna zavarovanja ter razdeljuje ves svoj čisti dobiček zavarovancem. Cenike razpošilja in daje pojasnila drage volje generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Lov na divje koze: C. kr. gozdni mojster Friedrich, znani idrijski lovec divjih koz.

Maribor. Slovenske šivilje in krojači so navadno naročevali blago za obleke ter krojaške potrebščine od tujih nemških in židovskih tvrdk. Dobili so navadno slabo blago za drago ceno, velikokrat pa tudi čisto drugo blago kakor so ga naročili. Sedaj tega ni več potrebno. Naš domači trgovec J. N. Šošarič, Maribor, Gosposka ulica št. 5, si je uredil veliko in prvo spodnještajersko razpošiljalnico vseh vrsti modnega in manufakturnega blaga. Ako želite imeti dobro, modno in po ceni blago, pišite takoj po vzorce, dobite jih zastoj in poštne prosto. Dobite popust pri ceni in postreženi bodete solidno in točno. Če pridete v Maribor oglejte si trgovino.

Grozno

visoke cene se plačujejo pogosto za moška in ženska sukna, česar se pa vsak zasebni na popolnoma lahek način ubrani in sicer če direktno naroča sukna, kakor tudi vse plateno blago izključno le z šlezjskega tvorniškega trga. Zahtevajte toraj, da se vam br. zplačno dopošlje moja pomladna in poletna kolekcija. Trgujem samo s prvovrstnim blagom. Razpošiljalnica sukna **Franc Šmid** Jägerndorf No. 38., avstr. Šlezija.

Prej K 18.— Sedaj K 8.—

3 leta pism. jamstvo.

Krasna rem. gloria-srebrna anker ura za gospode, s tremi močnimi fino graviranimi pokrovi, s pokrovom na pero, tekoča na kamenih, točna. Cena samo K 8.—. Vsak naročnik dobi elegantno verižico zastoj. Pošilja se po povzetju. Pišite še danes na naslov: Arnold Weiss, Dunaj VII., Kaiserstraße 95/9

Pijte samo Tolstovrško slatino

ki se naroča v Tolstevrhu p. Guštajn (Koroško.)

Zavod sv. Nikolaja

... v Trstu, ulica Farneto 18. ...
Zavetišče in oskrbovalnica za brezposelne služkinje.

Zavod se vzdržuje od milodarov samih, vsled tega se ga priporoča v vsestransko podporo.

Zastoj srebrno uro

dvojen plašč, c. kr. puncirana, ankra po novem sistemu v namen reklame utegne vsakdo dobiti. Natančneje, če naročite elektroplato dvojno verižico, členki moderne fasone, s krasnim obeskom, najboljše in najtrpežnejše nadomestilo za pravo 14 karatno zlato verižico, ki jo dobite, če vpošljete naprej le K 2-80, franko. Po povzetju 70 h več. Dobi se pri eksportu ur **Schaechter Leopold**, Dunaj XVI./2—16, Lerchenfeldergürtel št. 5. — Kar ne ugaja se sprejme brez obojavljanja nazaj.

Čuvajte se peg! Vaše obličje

bo krasno, čisto in fino kakor alabaster. Pike, pege, izpuščaje, rdečico obličja in nosu, sive in rumene lise in vsak neprijeten nedostatek odstrani zamčeno v 6 dneh „Vladica balsamin“. Steklenica K 2-50. Rationell bals. milo K 1-20. Učinek je opaziti že po enkratni rabi.

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez boleštv v 3 minutah edini zamčeno neškodljivi „Sattymgo“. Steklenica K 2-50

Bujno polnost-krasno

oprse

doseže vsaka slabotna dama v treh tednih. Učinek zamčen. Neštevilni zahvalni in priznalni dopisi zdravnikov in dam so na razpolago. Uspeh se vidi že v 6 dneh. Edino krepčilno in osvežujoče sredstvo. Cena 1 steklenice univerzalnega sredstva Et-Admille z navodilom 5 K. K temu posebni kremni izvleček „Vladica“. K 2.—.

Nikako izpadanje las, nikake luskin!

Poarine lasna mast

oživlja in krepi lasne korenine tako, da se lasje in brki krepijo in dobivajo krasno rast. Uspeh zamčen. Lonček 4 K, manjši 2 K. P. adaja in razpošilja edino ord. kosmetični laboratorij

W. Havelka, Praga-Vršovice št. 752.

Tisoč in tisoč priznanj in zahval.

(Pozor na razna iz tujine priporočena slaba in draga sredstva.) Za uspeh naših izdelkov se jamči.

Reena sladna kava iz gorske iži

se pošilja po povzetju v zavojih po 5 kg franko za K 3-75 z dodatkom lepih platnenih brisač, robcev itd. iz tovarne

Fran Sax

Maslovedy pri Smiřitz (Češko).

— Prosimo, poskusite!

Sprejme se sedlarski učenec

pri F. Kralj, sedlar, Z lezniki (Gorenjske).

Knjigoveznica A. Feldstein v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12

se toplo priporoča.

S svilo vezena

bluza samo K 1-95

Čudo industrije v vezenju.

Jako fino letno blago z bogatim svilenim vezenjem. — Kompletno za eno blužo le **K 1-95.**

Krasno in lepo! Zадnja novost!

N kaj sto tucatov teh krasnih lepih s svilo vezenih bluz in v ljubkih lepih barvah, kakor beli, kre n, roza, svetlomodri, srednje modri, modni lila, rdeči, zeleni, drap, temnomodri, sploh v vsaki obstoječi barvi, smo nakupili pri neki švicarski opuščeni tvornici za vezenje in ker smo nakupili te krasne bluže na debelo v veliki množini, jih moremo prodajati o tej čudovito nizki ceni. — Te bluže so vredne trikrat tega denarja. — Če vzame kdo najmanj tri komade, tudi po želji v različnih barvah, velja kos samo K 1-95. Če kdo vzame 6 komadov, jih dobi za le 11 K. — in se mu priloži vrhu tega naprsnik iz čipk (jabot) gratis.

Edina prodaja po povzetju pri:

M. SWOBODA, Dunaj,
III/2 Hiebgasse 13.280.

Ne stane prav nič!

Zastoj razpošiljam povsod vzorce suknene blaga, blaga za obleke, blaga za bluže, perilnega blaga, modnega barhanta, platnena blaga, oksforda, blaga za postelje, kakor vseh vrst blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih. Karl WORSCH, Maribor ob Dravi Ko. Herrengasse 10.

Mnogo denarja zaslužite brez truda,

če hočete razprodajati mojo patentirano novost „Sherlock Holmes“. Tudi kot postransko opravilo. Izviren vzorec dobite, če vpošljete K 1 50 v pismenih znakah ali pa proti povzetju. Prospekte in plakate priložimo pošiljati. Arnold Weiss, Dunaj VII., Kaiserstraße 95/9.

Srebrno plaketo. — Dunaj 1910.

Vsakršno perutnino in nje piščeta, golobe, sobne ptice, kunce, svinje, pse itd. ozdravite sigurno s „Palma“. To že v preminogih slučajih najzadovoljnejše učinkujoče sredstvo dobite poštne prosto, če pošljete 1 K poštne znamke (veleposelstvu zadostuje letno za 4 K). — J. E. Weigl, Maribor, Zofijin trg št. 3, Štajersko.

Prilika za nakup!

30.000 par. vis. čevljev na zatego!

3 pari visokih čevljev na zatego za le **K 14-75**

po podobi, iz samega najboljšega usnja, z dobrimi vzvun štrlečimi pravimi podplati. Ker je bilo teh 30000 parov čevljev namenjenih za balkanske države, so mi zaostali zaradi vojne. Prodajam jih zaradi tega pod izdelovalno ceno 3 pare moških ali ženskih čevljev na zatego iz najboljšega usnja vsake številke in velikosti za le K 14-75. Za naročbo zadostuje napoved številke ali mere v centimetrih. Razpošilja po povzetju. Prva kršćanska izvozna hiša za čevlje

Franc Humann, Dunaj II., A'oisgasse 3/76.

c. kr. trgovsko sodnijsko protokolirana tvrdka.

Častite naročnike prosimo vljudno, da nas dalje priporočajo.

Izjava.

Podpisana zadruga naznanja sl. občinstvu, da je gospod

Karol Jurman,

optik v Šelenburgovi ulici v Ljubljani,

član iste zadruge, tedaj ima tudi pravico z dokazanim učenim in pomočniškim izpričevalom in preizkušnjo pred oblastveno obrtno komisijo s prav dobrim uspehom, izvrševati popolno optično obrt in vse v stroko spadajoče izdelke.

Zadruga urarjev in optikov v Ljubljani.